

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Grosu Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Grosu Sorin Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 25.04.2017 – 29.05.2017;*
2. *instanța de apel: 07.07.2017 – 04.10.2017;*
3. *instanța de recurs: 24.11.2017 – 26.12.2017;*

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 29 mai 2017 Grosu Sorin, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 4 luni.

În temeiul art. art. 87 alin. (4) și 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea pedepsei penale stabilite prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 20.04.2017, definitiv spre executare fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 5 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Grosu Sorin la data de 16.02.2017 în jurul orelor 22:30, împreună cu alte persoane, în privința cărora acțiunile au fost disjungate într-o procedură separată, acționând cu intenție criminală unică, îndreptată spre sustragerea bunurilor altei persoane și îmbogățire prin atacul

tâlăăresc, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, ascunzându-și identitatea cu ajutorul unor măști și cagule, au pătruns în curtea casei de locuit nr. xx din mun. Xxxxx, str. Xxxxx, unde împărțindu-și rolurile de participare în comiterea respectivului atac și anume: în timp ce persoana în privința căreia cauza a fost disjunctată într-o procedură separată Amoașii Ivan, se afla în apropierea casei date în vederea neadmiterii de a fi observați sau reținuți, Grosu Sorin și Tricot Veaceslav, prin forțarea ușii de intrare, au pătruns în incinta casei, unde au atacat-o pe proprietara Sîrbu Galina, cel din urmă aplicându-i victimei lovituri cu pumnii în regiunea capului, în urma cărora aceasta a căzut la pământ, iar Grosu Sorin i-a astupat gura cu mâna să nu cheme în ajutor, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 117 din 18.02.2017 leziuni corporale sub formă de echimoze la ochiul stâng și cotul stâng, plagă contuză supraorbital pe stânga, ce se califică ca ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, adică periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, după care Tricot Veaceslav și Grosu Sorin cerându-i mijloace bănești, au căutat prin casă și negăsindu-i i-au deschis geanta aflată pe pat, de unde, presupunând, că banii sunt împreună cu chitanțele pentru achitarea serviciilor comunale, le-au sustras, părăsind locul infracțiunii, acțiunile fiindu-i încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu calificativele „tâlăăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșite de două sau mai multe persoane, de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Grosu Sorin, care necontestând legalitatea încadrării juridice a faptelor infracționale imputate, a solicitat atenuarea pedepsei prin aplicarea dispozițiilor art. 79 Cod penal, ținându-se cont de cumulul circumstanțelor atenuante a cauzei, cum ar fi: recunoașterea vinovăției, căința sinceră și starea familială dificilă.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2017 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către inculpat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, constatând cu certitudine vinovăția inculpatului Grosu Sorin în fapta comisă, instanțele inferioare la stabilirea pedepsei penale au dat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61, 75 Cod penal și în special celor de la art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care determină scopul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a ei, precum și dreptul garantat

a vinovatului de a beneficia de reducerea pedepsei penale în cazul acceptării examinării cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, care îi asigură reducerea cu o 1/3 a termenului pedepsei cu închisoare, stabilită prin sentința judiciară.

Astfel, reieșind din gravitatea faptei comise ce în corespundere cu art. 16 alin. (4) Cod penal, se califică ca infracțiune gravă și ținând cont de personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de lege, având neexecutată pedeapsa muncii neremunerate stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 20.04.2017, în lipsa unor concluzii certe referitor la inadmisibilitatea comiterii faptelor antisociale, instanța de apel a conchis că instanța de fond i-a aplicat o pedeapsă corespunzătoare și în limita sancțiunii normelor penale, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod pr. penală, dispunând reducerea ei în limitele admise de legiuitor.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de avocatul inculpatului, Vlas Elena, prin care solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea stabilirii, motivând că pedeapsa aplicată de instanțele de fond este prea aspră.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, indicând că instanța de apel menținând sentința instanței de fond potrivit căruia Grosu S. a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 5 ani și 4 luni închisoare, și-a argumentat soluția în partea stabilirii pedepsei, aceasta fiind echitabilă în raport cu faptele comise, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând recursul declarat Colegiul penal constată, că avocatul Vlas E. în numele inculpatului, își exprimă dezacordul cu pedeapsa stabilită lui Grosu S., astfel se întrevide temeiul pentru recurs pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Astfel, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, criticând hotărârile adoptate doar în partea stabilirii pedepsei, pe care o consideră prea aspră în coraport cu circumstanțele cauzei, solicitând aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

La acest capitol, instanța de recurs remarcă, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului Penal.

Conform principiului individualizării pedepsei, prevăzut de art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a acesteia, reflectate la art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată vinovatului, trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, prevăzute la art. 61 Cod penal.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 188 alin. (2) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Grosu Sorin, prevede pedeapsa închisorii de la 8 la 10 ani. Reieșind din cele menționate și ținând cont de faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată, noile limite de pedeapsă cu care urma să opereze instanța sunt de la 5 ani și 4 luni până la 6 ani și 8 luni închisoare.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului de 5 ani și 4 luni închisoare în baza art. 188 alin. (2) Cod penal, se încadrează în limitele normei penale date, care a fost redusă cu 1/3, soluția dată fiind menținută de instanța de apel.

De rând cu cele menționate, Colegiul constată că, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanțele inferioare, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, iar stabilirea pedepsei cu închisoarea și dispunerea suspendării executării acesteia

luând în considerație gravitatea infracțiunii comise și urmările acesteia nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale și nu ar contracara săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și altor persoane.

Referitor la argumentele invocate de recurent privind aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 79 Cod penal, Colegiul menționează că acestea au constituit obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra cărora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Astfel, Colegiul statuează că pedeapsa închisorii și modalitatea de executare a acesteia aplicată lui Grosu S. de către instanța de fond, fiind menținută de instanța de apel, a fost stabilită și individualizată corect, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor săvârșirea unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja săvârșirea altor infracțiuni.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectele invocate, dispunând inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Grosu Sorin, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui **Grosu Sorin Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **17 ianuarie 2018**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana